

Téged is zavar, hogy miközben a kisembert a legkisebb szabálysértésért is megbüntetik, addig a milliárdos korrupciós ügyek főszereplői csak nevetnek a markukba?

Látjuk a jegyzőkönyveket, olvassuk a híreket a végrehajtó maffiáról, a kenőpénzekről és a rejtélyes körökről, mégsem történik semmi érdemi az igazán nagyokkal. Hogyan lehetséges, hogy az elmúlt évtized legsúlyosabb korrupciós botrányánál a nyomozás megáll a kisebb szereplőknél? Miért van az, hogy százmilliárdok tűntek el rokonoknál és barátoknál, miközben az adófizetői pénz „elveszteti közpénz jellegét”?

A kisboltot bezárják, ha nem ad nyugtát egy kifliről, de ha milliárdok vándorolnak magánzsebekbe az államkasszából, azt „gazdaságpolitikának” hívják.

1. Számos nemzetközi index alapján **Magyarország évek óta az Európai Unió legkorruptabb tagállama**. A jelentések szerint az „állam foglyul van ejtve”, tehát a bűnüldöző szervek nem függetlenek, hanem a politikai elit érdekeit szolgálják ki.
2. A Korrupciókutató Központ adatai szerint **a kormányközeli cégek által nyert közbeszerzések jelentős részénél nincs valódi verseny**. Ez lehetővé teszi a túlárazást, hiszen verseny hiányában az állam sokszor a piaci ár többszörösét fizeti ki ugyanazért a munkáért közpénzből.
3. Az Európai Csalás Elleni Hivatal jelentései szerint Magyarország évek óta vezeti az uniós forrásokkal való visszaélések listáját. Az elindított nyomozások aránya nálunk kirívóan alacsony, **a legtöbb ügyet az itthoni hatóságok „bűncselekmény hiányában” megszüntetik**, még akkor is, ha a nemzetközi ellenőrök egyértelmű csalást tártak fel.

A tehetetlenség nem a hatóságok ügyetlenségéből fakad, hanem egy tudatosan kiépített rendszer eredménye. Az igazságszolgáltatás kulcsfontosságú szervei ma már sok esetben nem a bűnt üldözik, hanem politikai szűrőként működnek. **Ami veszélyes lehetne a hatalmi elitre, ott a nyomozások láthatatlan falakba ütköznek**, vagy megállnak az alsóbb szinteken, mielőtt elérnék a valódi felelősöket. A kormányzat a független intézményeket a saját befolyása alá vonta, létrehozva ezzel egy olyan kettős mércét, ahol **a törvény teljes szigora csak az átlagemberekre sújt le**, míg a kiváltságos körök számára a jogszabályok csupán ajánlások, nem kötelezettségek.